

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев1 57/2023
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Владиславе Милићевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат из ..., против туженог Ловачког удружења „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Иван Нинић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2855/2020 од 22.10.2020. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца, укида се пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 2855/20 од 22.10.2020. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање о жалби туженог.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П1 33/2020 од 22.07.2020. поништен је Анекс Уговора о раду од 26.06.2018. године, којим је измењен уговор о раду број ../14 од 31.12.2014. године, као незаконит и туженом наложено да тужиоца распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима (став први изреке). Одбијен је део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се туженој наложи да тужиоца врати на послове које је обављао пре потписивања Анекса уговора о раду од 26.06.2018. године, као неоснован (став други изреке). Обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 124.500,00 динара са законском затезном каматом на овај износ обрачунатом од извршности одлуке до коначне исплате (став трећи изреке).

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2855/20 од 22.10.2020. године, преиначена је пресуда Основног суда у Сурдулици П1 33/2020 од 22.07.2020. године у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се као незаконит поништи Анекс уговора о раду од 26.06.2018. године којим је измењен Уговор о раду број ../14 од 31.12.2014. године и туженом наложено да тужиоца распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима, те да се обавезе тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ од 124.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате, као неоснован (став први изреке). Обавезан је тужилац да туженом плати трошкове парничног поступка у износу од 81.250,00 динара (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Тужени је одговорио на ревизију.

Решењем Врховног касационог суда Рев2 222/21 од 11.02.2021. године одбачена је као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2855/20 од 22.10.2020. године.

Одлуком Уставног суда број Уж 10670/2021 од 30.08.2023. године усвојена је уставна жалба АА и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Рев2 222/21 од 11.02.2021. године подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије и поништено је решење Врховног касационог суда Рев2 222/21 од 11.02.2021. године и одређено да исти суд поново одлучи о ревизији подносиоца уставне жалбе изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2855/20 од 22.10.2020. године. Одбачен је захтев подносиоца уставне жалбе за накнаду трошкова поступка пред Уставним судом.

У поновном поступку по ревизији тужиоца, Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...18/2020 и 10/23-други закон, у даљем тексту: ЗПП), и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог у радном односу на неодређено време, на пословима „управник ловишта“, на основу закљученог Уговора о раду од 31.12.2014. године. Тужиоцу је достављена понуда од 26.06.2018. године за закључење Анекса уговора о раду, у којој је поред осталог наведено да тужилац не испуњава услове који се тичу држања и ношења службеног оружја, те му због тога нуди измену одговарајућих уговорних услова рада. Тужилац је понуду прихватио и закључио са туженим оспорени Анекс уговора о раду којим је премештен на послове помоћног радника. Правилником о пословима и радним задацима из 2010. године, систематизована су три радна места код туженог и то управник ловишта, ловочувар и помоћни радник. За обављање послова управник ловишта захтева се поред осталог завршен шумарски факултет или пољопривредни факултет - сточарског смера, пети односно шести степен стручне спреме - специјалиста за ловство, као и поседовање дозволе за ношење ловачког оружја. За обављање послова помоћног радника захтев се трећи или четврти степен стручне спреме. Према извештају МУП – ПУ Врање – ПС Сурдулица од 29.06.2020. године, на дан 26.06.2018. године тужилац није поседовао дозволу за ношење оружја, нити оружни лист. Од стране Средње шумарске школе у Краљеву тужиоцу је издато уверење од 28.03.2011. године о положеном специјалистичком испиту за образовни профил специјалиста за ловство.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца основан и усвојио га.

Другостепени суд је сматрао да је првостепени суд погрешно применио материјално право, па је првостепену пресуду преиначио и одбио тужбени захтев тужиоца у побијаном делу применом одредбе члана 171. став 1. тачка 1. Закона о раду. Другостепени суд је становишта да тужилац није доказао степен и врсту стручне спреме.

По оцени Врховног суда основани су ревизијски наводи тужиоца да је због погрешне примене материјалног права чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Одредбом члана 171. став 1. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/2005 ... 113/2017) прописано је да послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада (анекс уговора о раду) ради премештаја на други одговарајући посао због потреба процеса и организације рада (тачка 1); ради премештаја у друго место рада код истог послодавца у складу са чланом 173. Закона (тачка 2); ради упућивања на рад на одговарајући посао код другог послодавца, у складу са чланом 174. Закона (тачка 3); ако је запосленом који је вишак обезбедио остваривање права из члана 155. став 1. тачка 5) овог закона (тачка 4); ради промене елемената за утврђивање основне зараде, радног учинка, накнаде зараде увећане зараде, и других примања запосленог који су садржани у уговору о раду у складу са чланом 33. став 1. тачка 11. Закона (тачка 5); у другим случајевима утврђеним законом, општим актом и уговором о раду (тачка 6). Ставом другим прописано је да се одговарајућим послом у смислу став 1) и 3) овог члана сматра се посао за чије се обављање захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду. Одредбом члана 172. истог Закона прописано је да је послодавац дужан да уз понуду за закључење анекса уговора, запосленом у писаном облику достави и разлоге за понуду, рок у коме треба запослени да се изјасни о понуди, правне последице које могу да настану одбијањем понуде.

Код оваквог чињеничног стања и имајући у виду цитиране законске одредбе, основано се у ревизији тужиоца наводи да је тужилац доставио доказ, уверење о положеном специјалистичком испиту за образовни профил специјалиста за ловство (страна 85 списка), са којом стручном спремом је тужилац закључио уговор о раду за послове радног места „управник II“ дана 31.03.2011. године. Основано ревидент наводи да је пропустио суд да утврди који степен стручне спреме има образовни профил специјалиста за ловство, у ситуацији у којој је тужилац са тим степеном стручне спреме закључио уговор о раду код туженог за радно место „управник II“.

Међутим, поред наведеног пропустио је другостепени суд да оцени разлоге из којих је тужиоцу понуђено закључење Анекса уговора о раду. Иако се тужени у понуди за закључење Анекса уговора о раду позвао на одредбу члана 171. тачка 1. ЗПП, чињенично је утврђено да је тужиоцу понуђено закључење Анекса уговора о раду из разлога што тужилац, губитком дозволе за ношење ловачког оружја, није више испуњавао статутом прописане услове за обављање послова радног места „управник II“, а једино место на које је тужилац могао бити распоређен је место „помоћни радник“. Стога се доводи у питање, да ли је тужиоцу понуђено закључење Анекса

уговора о раду због потреба процеса и организације рада туженог или из разлога што тужилац више није испуњавао услове за обављање послова претходног радног места. Наведено је битно јер право на распоређивање на други одговарајући посао (посао за чије се обављање захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду) припада запосленом који се распоређује у смислу члана 171. тачка 1) и 3) Закона о раду.

Другостепени суд ће у поновном поступку, у циљу правилне примене материјалног права, употпунити чињенично стање, поступајући по примедбама из овог решења, након чега ће донети нову на закону засновану одлуку.

На основу одредбе члана 416.став 2. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**